

16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»
Τύχωνος καὶ Μνημονίου ἐπισκόπων Ἀμαθοῦντος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τας α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας ^Δφι λαν θρω

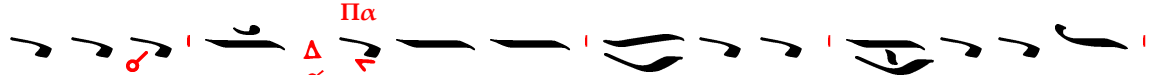
 πε ε δο ^ξα σοι ^(ἐκ γ')
 τὸ τέλος: ^Δφι λαν θρω πε ε δο ^ξα σοι οι οι οι ^Δ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ^ΔΔι

Τ^{Πα}
 ην με θε ορ τον πι στοι ^Δκαι τε λευ ται αν ε

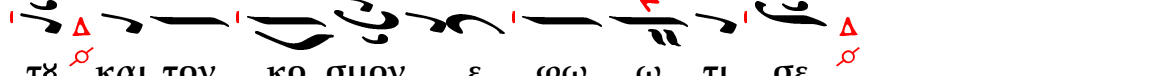
 ορ την ^{Πα}ε ορ τα σω μεν φαι δρωσ ^Δαυ τη ε στι

 Πε ντη κο στη ^{Πα}ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και

 προ θε σμι ι ας ^Δεν ταυ τη γαρ το πυρ

 του Πα ρα κλη η τς ευ θυς ^{Πα}κα τε βη ε πι γης

 ω σπε ρεν ει ει δει γλωσ σων ^Δκαι Μα θη τας ε φω τι

 ι σε ^{Πα}και τς τς ς ρα νο μυ στας α νε δει ει ξε

 το φω ως ε πε ε ^Δε στη του Πα α ρα κλη η η

 τς ^{Πα}και τον κο σμον ε φω ω τι σε ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Η^{Πα}
 τς Πνευ μα τος πη γη ^Δε πι δη μς σα

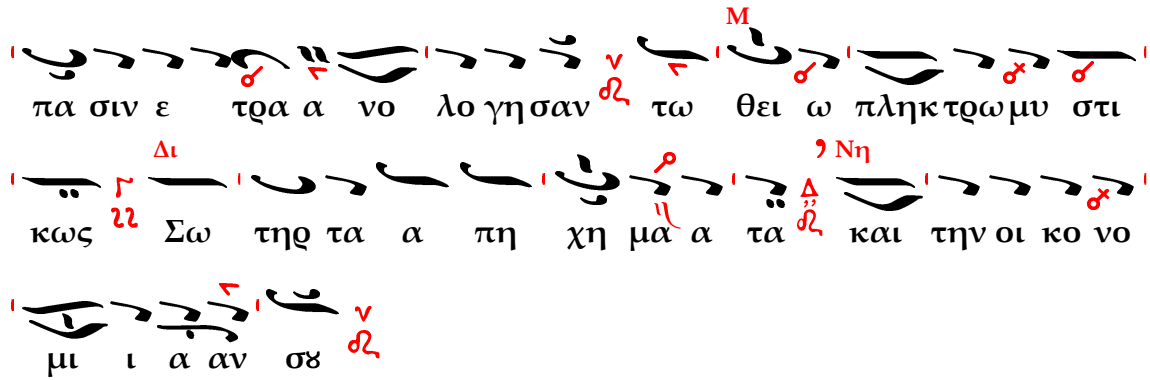
τοις εν γη ^{Πα} εις πυρ φο ρης πο τα μης ^{Δι} με ρι ζο
 με νη νο η τως ^{Πα} τς Α πο στο λης ε δρο σι ζε φω
 τα γω γρ ς ^Π σα και γε γο νεν αυ τοις
^{Δι} νε φος δρο σω ω δες το πυρ ^{Πα} φω τι ζς σα αυ τς
^{Δι} και υ ε τι ι ζς σα φλοξ ^{Πα} δι ων η μεις ε λα βο μεν
 την χα α α ριν ^{Πα} δι α πυ ρος τε και υ δα α τος
^{Δι} το φω ως ε πε ε ε στη ^{Πα} του Πα α ρα κλη η η
^{Πα} τς και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος ^{Πα} Νη ς

^{Νη} **Μ** ε τα την ε ε γε ρ σιν Χρι στε την εκ
 τς τα α α φς ^{Πα} και την προς υ υ ψος ου ρα
^{Νη} νου θει αν Α να α λη η ψιν ^{Πα} τοις θε οπ ταις την
 δο ξαν σς κα ^{Πα} τε ε πε μ ψας οι κτι ρ μον ^{Πα} Πνε ευ μα
 ευ θες ε γ και νι ι σας ^{Νη} τοι οις Μα θη ταις ^{Πα} ο
 ο θεν ω σπε ρ κι θα α ρα μς ς σς ρι κη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ ς (δίζ)
Ο ι μι σ ς εν τε ς Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι
ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίζ)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^{Β8} ^{7X}

^{Β8} Α ^{7X} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^{Β8} ^{7X} και κα α θα αρ

σει ^{Δι} ^{7X} υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε

ται ^{Δι} ^{7X} τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

^{Β8} δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι

^{Β8} ^{7X} ω ως

^{Β8} ^{7X} Κ ^{7X} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^{Β8} ^{7X}

^{Β8} Α ^{7X} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{Β8} ^{Δι} ^{7X} ζει ^{7X} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} ^{Β8} ^{7X} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ον

τα α ^{Δι} ^{7X} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Β8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι αν ^{Β8} ^{7X}

Προκείμενον.

Ἦχος ^{Δι} ^{7X} Βου ^Σ

Τ ο Πνεῦμα σὸ τοῦ ἀγαθοῦ ὁ δὴ ἡ
 γησεὶ με ἐν γῇ εὐθεῖ ἐι ἐι ἅ
Εἰσακῶ σὸν μὲ Κυρι ἐν τη δι καὶ ὁ συ
 νησὶ καὶ μὴ εἰσελθῆς εἰς κριτισιν μετὰ
 τὸ δὲ λὲσθαι

Τ ο Πνεῦμα σὸ τοῦ ἀγαθοῦ ὁ δὴ ἡ
 γησεὶ με ἐν γῇ εὐθεῖ ἐι ἐι ἅ
Γνωρίσον μοι Κυρι ἐὸ δὸν ἐν ἡπορευσο
 μαι ὅτι πρὸς σε ἡ ρατὴν ψυχὴν μὲ

Τ ο Πνεῦμα σὸ τοῦ ἀγαθοῦ ὁ δὴ ἡ
 γησεὶ ἐι ἐι με ἐ ἐ ἐ ἐν γῇ ἡ εὐθεῖ ἐι ἐι
 εἰ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

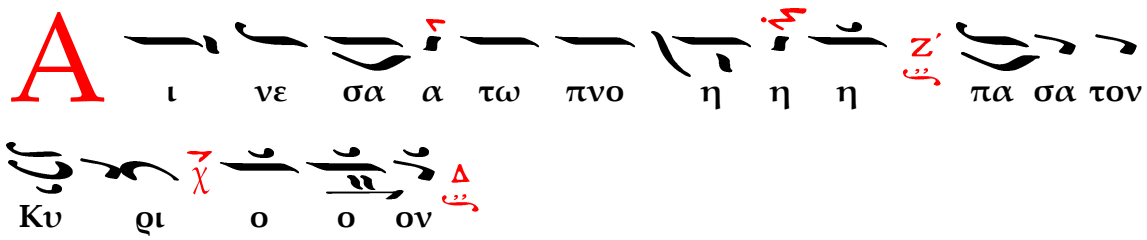
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α ἅ σα πνο ἡ αἰνεσάτωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-23).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κάγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν,

ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς

σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

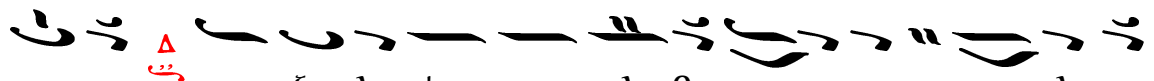
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι - ς

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταισ των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα ς

Πα
^χ **Ε** λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα το με

γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ
 ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ
Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα
 α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει
 ει ει ει ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα
 α αν τα α πλη η η ρων ο θη σ αυ ρος των α
 α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η γος
 ελ θε και σκη η νω σο ον ε εν η η η η μιν
 και κα θα ρι σο ον η η μας α πο πα α α
 ση ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα θε ε
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω ω ω ν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/στέ.]

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

Ἦχος Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα

σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
χι ο νι α σωμεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται
(δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ε ρ γωως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει
λω το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας
Χρι στε ε λαμψας τω κο σμω φως φι λα αν θρωω
πε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ
φη η ταις ε πλη ρω θη τς θει ς Πνε ευ μα τος
ση με ρον πα σι γαρ πι ζοις χα ρις εκ κε ε χυ υ
ται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἑρωελεγείων·
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αὔλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.
Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλᾶ.

Θ εἰ ω κά λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μα σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
 νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λους
 γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον συ
 νε δρι α α ζων εκ χε ω τς Πνευματος λαμψαι πο
 θς σιτην χα α ριντην αφ θονον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων
 α μην

Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
 γος γα λη νο μορ φον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
 ερ γον γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λης πνο
 η βι αι αι α και πυ ρος γλω ττημα σι νει μας το
 Πνευ μα Χρι στο ος ως υ πε σχετο

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα ϕ

Τ ην εξ υ ψης δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε
 ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
 τε εν Ι ε ρα σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
 ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και
 Πα τρος α πο στε λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε
 σθε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Η τθ θει υ Πνευ ματος ε πι δη μη η σα σα
 δυ να μιν την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην κα

κως ο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν
 θει ως συ νη η ψε ²² γνω σιν συ νε τι ζα σα
 πι στως της Τρι α α δος εν η ε στε ρε ω ω θη η
 μεν ^(δίζ) ²²

Ἦχος Βου ²²

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ
 ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνυ με ε νης μο νη προ
 σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε
 ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ
 να α στην και Θε ον των γνω σε ων ^(δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

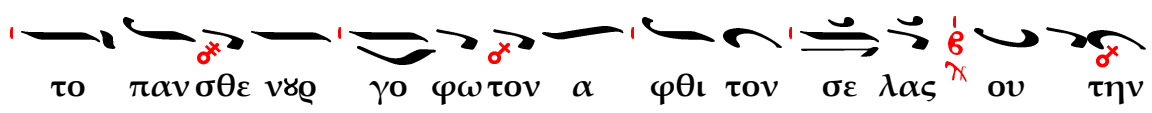
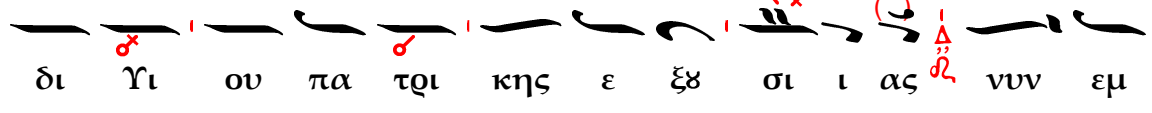
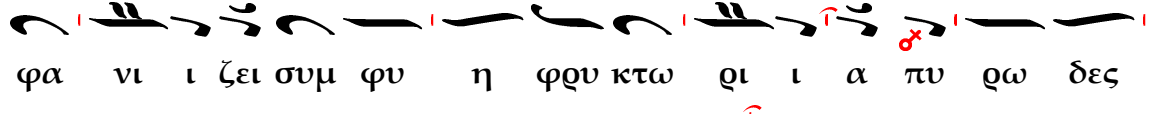
Α ληπτος ε στιν η θε αρ χι κω τα α τη
 ρητ ρας γαρ ε ξε φη νε τας α γραμ μα α τας α λις σο
 φι στας συ στο μι ζον τας λο ο γω και της βα

 θει ει ας νυκ τος ε ξαι ρθ με ε νθς λα ρς α

 πει ει ρθς α στρα πη τθ Πνευματος

K αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των αι ω νων

 α μην

H ν εκ πο ρευ τον εξ α γεν νη τθ φα ρς

 το πανσθε νθρ γο φωτον α φθι τον σε λας ου την

 δι Υι ου πα τρι κης ε ξθ σι ι ας νυν εμ

 φα νι ι ζει συμ φυ η φρυ κτω ρι ι α πυ ρω δες

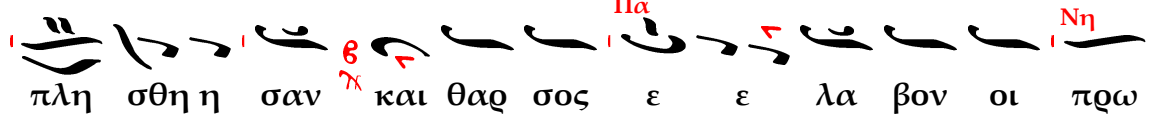
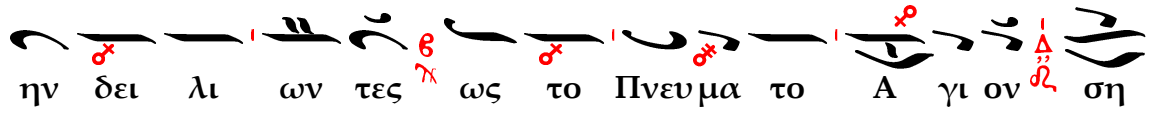
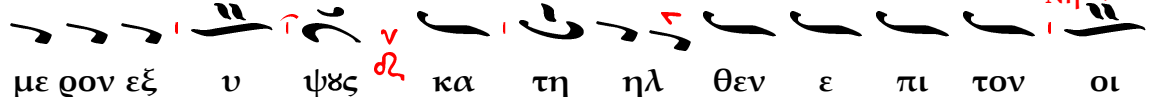
 η η χος εν Σι ων τοις εθ νε σι ι ι ι ι ν

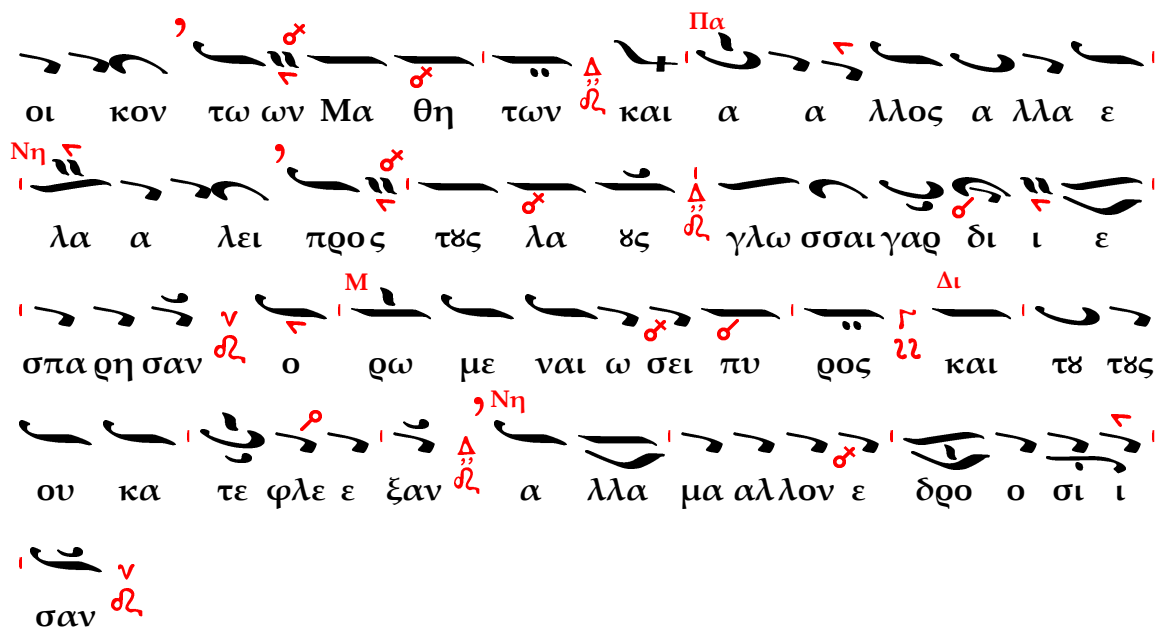
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

O ι τθ Σω τη η ρος ε ρα σται χα ρας ε

 πλη σθη η σαν και θαρ σος ε ε λα βον οι πρω

 ην δει λι ων τες ως το Πνευμα το Α γι ον ση

 με ρον εξ υ ψθς κα τη ηλ θεν ε πι τον οι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχ. Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγὼν Τύχων, Ζωῆς τυχὼν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτῇ καὶ δεκάτῃ κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκος Ἐπίσκοπος

Ἀπολλωνιάδος, λίθων ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξαρτηθέντων, τελειοῦται.

Στίχ. Ζυγὸς σὺ Μάρκε τῷ βάρει τῷ τῶν λίθων,
Τὰς χεῖρας ὡς πλάστιγγας ἐκκρεμῶν κάτω.

Οἱ Ἅγιοι πέντε Μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πίπτει συνάθλων πενταπύργιον μέγα,
Σεισμῷ κλονηθὲν τῷ ξίφει τοῦ δημίου.

Οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα Μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Πῦρ πεντέπεντε, πεντέπεντε γεννάδας
Καὶ πεντεπεντέπεντε, καὶ πέντε φλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος τοῦ ἐν Καλούγκᾳ.

Στίχ. Τύχων Καλούγκα ἔτυχε Βασιλείας,
Καὶ γὰρ ὡς οὗτος ἐμπρέπει βασιλεύειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος τοῦ ἐν Λούχα.

Στίχ. Βιβλιογράφος ὁ Τύχων ὢν τοῦ Λούχα,
Βίβλῳ γέγραπται δικαίων ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Καίχοσρο τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀσκήσαντος.

Στίχ. Καίχοσρο φιλόσταυρος Χριστοῦ δοῦλος,
Ἐκ τῆς Σιών τῆς κάτω ἄνω μετέστη.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Πνοῇ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἁλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς (Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαί)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν.

ὥδ' ἁ'

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
σιν ο συν τρι βων πο λε ε μδς εν υ ψη λω βρα

χι ο νι α σωμεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται

Ἦχος Βου

Θ ει ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον
λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν

ὥδῃ γ'

Ἦχος Γα φ

Τ ην εξ υ ψας δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε
ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
τε εν Ι ε ρσ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και
Πα τρος α πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε
σθε

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

 ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνθ με ε νης μο νη προ

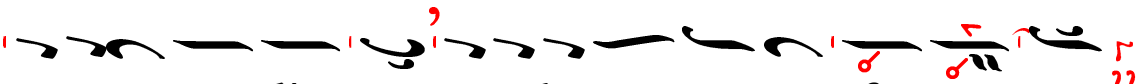
 σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

 ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

 να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὥδῃ δ'

Ἦχος Γα ϕ

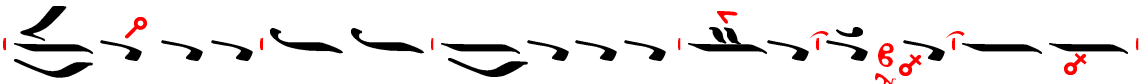
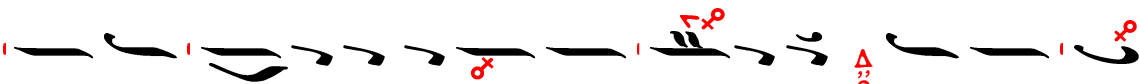
K α τα νο ω ων ο Προ φη η της την επ ε

 σχα των σθ Χρι στε ε ε λευ σιν α νε βο ο α

 την σην ει σα κη κο α Κυ υ ρι ε δυ να στει ει

 αν ο τι παν τας τς σω σαι τς χρι στς ςς σς ε λη

 η λυ υ θας

Ἦχος Βου ζ

A ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

 Λο γοςπροελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

 νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

 εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δς σι δο ξα τω

κράτει σὺ Κύριε

ὥδῃ ε΄

Ἦχος Γα ϕ

Το διὰ τὸν φόβον σου ληφθεν Κύριε
ἐν γὰστρί των προφητῶν καὶ κυηθεν ἐπι τῆς
γῆς πνευμασωτῆρι ἰσχυρῶς ἀποστολικὰς καρ
διὰς κτιζει καθάρσας καὶ ἐν τοῖς πνεύματι
θεοῦ ἐγ καὶ νικεῖται φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη δι
ὅτι τὰ σὰ πρὸ σταγμάτα

Ἦχος Βου ς

Λυτῇ ἡρίον καθαρίσιν ἀμπλακῆμα
των πνευμάτων ἰπνοὺν δεξασθε Πνεύματος δροῶσον
ὡς ἐκ νύκτος μορφῆς ἑκκλησιαστικῆς
νυν ἐκ σκωτων γὰρ ἐξεληλυθεν ὁ ὁμοιωτής
γλωσσῶν πυρσομορφος Πνεύματος χααρις

ὥδῃ ς΄

Ἦχος Γα ϕ

N αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με
 λη μα α των ²² συμ πλο ο ις πον τῶ μενος α μαρ τι ι
 αις και ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτῶ μενος ²²
 ως ο Ι ω νας Χρι στε βο ω ω σοι εκ θα να
 τη φο ρῶ με βυ θῶ α να α γα α γε ²²

Ἦχος ¹₂ Βου ²₂

I λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε
 σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νῶ ⁶₇ ιν ως προ
 φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου ^Δ₂ στερ νων Ι ω
 να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ⁶₇ ο λον τον
 Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα ⁶₇

ὥδῃ ζ'

Ἦχος ^α_ν Γα φ

O ι εν κα μι νω τῶ πυ ρος εμ βλη θε εν τες ο
 σι οι παι αι δεσ ²² το πυρ εις δρο ο σον με τε βα
 λον ²² δι α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω

ων τες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων

Ἦχος Βου

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος
σε βειν το χρυ σο τευκ τον α ψυ χον βρε ε τας η του
Πα ρα κλη τδ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι
α α ζει τδ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε
νης α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ ἡ

Ἦχος Γα ϕ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α φλεκτος πυ ρι ι εν Σι να προ σο μι λδ σα
βα τος Θε ον ε γνω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυ
ση η χω Μω σει και παι δας ζη η λος Θε ου τρεις α
να λω τδς εν πυ ρι υ μνω ω δδς ε δει ξε παν τα
τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ
ψδ δ τε εις παν τας τδς αι ω νας

Ἦχος Βου Σ

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ προς υ
μνσ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
τη η ρα και παν τωρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
ις

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ᾠδὴ θ'

Ἦχος Γα ϝ

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα
μη τερ α πει ρανδρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε
χει ον τω α στε κτω χω ρι ον τω α πει ρωπλα

589 γ8 σ8 σε με γα λυ υ νο ο μεν 22 (δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι ν8 αρ μα

τος 22 ο ζη λω της και πυ ρι ν88 χαι ρων ο χ8 με νος 9

τη ην νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι π νοι αν ε δη η λ8

22 εξ υ ψ8ς Α πο στο λους υφ ης κα τα λαμ φθεν

τες την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν 22

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ν ο μ8των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η

κ8 ε το 22 των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη

χ8 με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως ε νη

χ8 εν το λα οι φυ λαι και γλω σσαι τα θει α

με γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ 8 8 με ε

νοι 22

Ἦχος 22 Βου 22

A πο ο στο λοι την χα ριν τϑ Πα ρα κλη
 τϑ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
 λα λϑ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϑ
X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι
 λι γγι α δε νϑς α πας σϑ τον το ο κοννο ει ν ο
 θενσεσυμ φωνωσδο ξα ζομεν (δίζ)

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἀγίῳ Πνεύματι.

A πο ο στο λοι την χα ριν τϑ Πα ρα κλη
 τϑ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
 λα λϑ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϑ
Υ δειν ε οι κε ε τηνφυ σι ι ζω ον Κο ο
 ρην μο νη γαρ εν δι νη σι και κρυ φει Λο ο γον νο
 σϑ ϑ σαν αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ος

δε ξι οἰς κλι σμοι σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος
πε πομφετην χα α ριν τς Πνευ ματος

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Α πο ο στο λοι την χα ριν τς Πα ρα κλη
τς λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λθ ὄντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δθ

Ο σοις επ νευ σε εν η θε ο ορ ρυ τος χα α
ρις λαμ πον τες α ζραπ τον τες ηλ λοι ω με νοι
θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ τρε πε στα α την
σο σθε νθ σαν την ατ μητον ει δο ο τες σο φην τρι
φεγγον σι αν δο ξα ζομεν

Ἦχος Γα ϕ

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρκ α δα νει σα σα
μη τερ α πει ρανδρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε
χει ον τς α στε κτς χω ρι ον τς α πει ρσπλα

588 γ8 σ8 σε με γα λυ υ νο ο μεν 22

Ἦχος Βου 22

X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι
λι γγι α δε ν8ς α πας σ8 τον το ο κοννο ειν ο
θεν σε συμ φωνως δο ξα ζομεν 22

καὶ ἀργῶς

Ἦχος Γα 22

M η της φθο ρα ας δι α πει ει ει ει ρα αν
κυ ο ο φο ρη σα σα α και παν τε χνη μο νι λο
ο γω σα αρ κα δα α νει ει ει ει σα α α σα α
Μη τερ α πει ρα αν δρε πα αρ θε νε ε Θε ε ο
το ο ο κε ε δο χει ει ει ον τ8 8 α
στε ε εκ του χω ρι ο ον τ8 8 α πει ει
ει ρ8 8 πλα 588 γ8 σ8 σε με γα α λυ υ υ υ νο

ο ο με εν

Ἦχος Βου

Χ α ι α ι ρο ις α ν α α σ σα μ η η τ ρ ο ο
πα ρ θε ε ε ε ε νο ο ν κ λε ε ε ο ς α παν
γα αρ ε ευ δι ι ν η η η το ο ν ε ε ευ λα α α λο
ον στο ο ο μα ρ η τ ρ ε ε ευ ο ν ς ς ς σ θε ν ει ει
σε ε με ε λ πειν α α ξ ι ι ι ω ω ι λι γ
γι α α δε ε ε ν ς α α πα ς σ ς το ο ο ν
το ο ο ο ο κ ο ο ν νο ο ο ει ν ο ο θε εν
σε συμ φω ω ω ν ω ς δο ξ α α ζ ο ο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Γα ρ

Τ ο Πα α ν α γι ο ν Πνε ε ε ε ευ μα
α α α α α α το προ ῖ ο ν εκ τ ς Πα
τρ ο ς και δι Υι ου εν δη μη η η η η σα

α α α α α αν τοις α γραμ μα τοις Μα θη
 ταις τς σε Θε ον ε ε πι γνο ον τας σω ω
 σον α α γι α α α σον πα α α αν τας
 (δίζ)

Φως ο Πα τηρ φως ο Λο ο ο ο ο γο
 ο ο ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι
 ι ον Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ
 ρι ι ι ι ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι οis
 Α πο ο στο λοι οι οis ε πε ε ε εμ φθη
 και δι αυ τς πα ας ο κο ο σμος φω τα γω
 γει ει ει τε Τρι ι α δα σε βει ει ει ν Α
 γι ι ι ι ι αν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε

ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησ αυ του

Π α ρα δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα

εν πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευμα κα τηλ θε

το Α γι ον εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε

η γο ρος Α κα ας α πε φθεγξα το φη σι γαρ συ

νηγ με νων των Μα θη τω ων τ Χρι στ ε γε νε

το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο

ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα

θη με νοι ^{Πα} και παν τες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι ^{Δι} ξε νοις
ρη μα σι ^Δ ξε νοιςδογ μα σι ^Δ ξε νοιςδι δαγ μα α σι ^{Β8} της
Α γι ας Τρι α δος ^ε

^χ **Α** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^ε αι
νει τε αυ ^χ τον ^Δ εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα ^ε

^{Β8} **Π** α ρα δο ξα ση με ρον ει δον τα ε θνη παν τα
εν πο λει Δα βιδ ^Δ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε
το Α γι ον ^Δ εν πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε
η γο ρος Λ8 κα ας α πε φθεγγε ξα το ^ε φη σι γαρ συ
νηγ με νων των Μα θη τω ων τ8 Χρι στ8 ^Δ ε γε νε

το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο
ης ^Δ και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα

θη με νοι ^{Πα} και παν τες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι ^{Δι} ξε νοις
ρη μα σι ^Δ ξε νοιςδογ μα σι ^Δ ξε νοιςδι δαγ μα α σι ^{Β8} της
Α γι ας Τρι α δος ^ε

^χ **Α** ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Tο Πνευμα το Α γι ον ην μεν α ει και
ε στικαι ε σται υ υ τε αρ ξα μενον υ υ τε παυ

σο μενον αλ λα ει Πα τρι ι και Υι ω συν τε

ταγ με νον και συ να ριθ μ8 με νον ζω η και ζω ο

ποι 8ν φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γαθον

και πη γη η α γα θο τη τος δι 8 Πα τηρ γνω

ρι ζε ται και Υι ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα παν

των γι νω σκε ται μι α δυ να α μις μι α συν τα ξις

μι α προ σκυ νη η σις της Α γι ας Τρι α δος

Aι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Tο Πνευ μα το Α γι ον φως και ζω η και ζω

σα πη γη η νο ε ρα Πνευ μα σο φι ας Πνευ μα

συ νε σε ως α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε

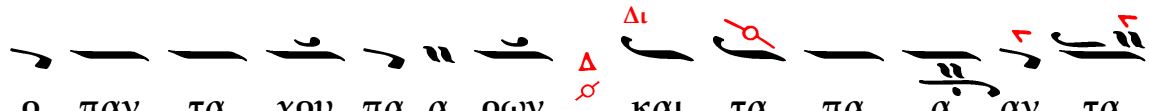
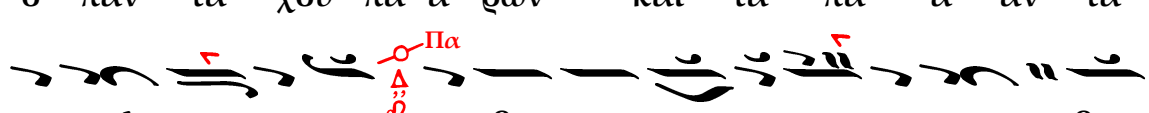
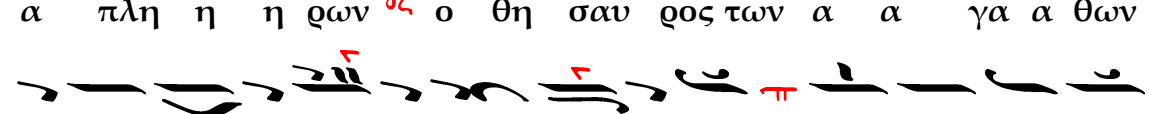
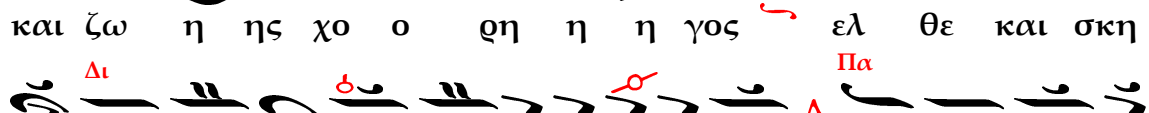
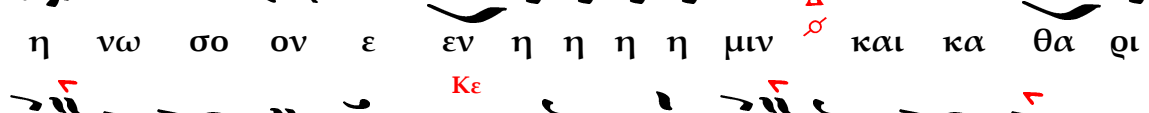
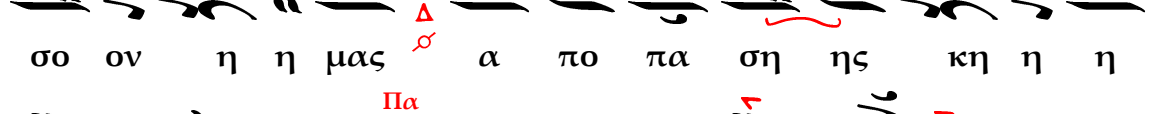
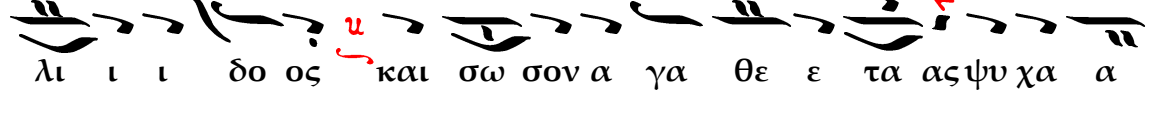
μο νευ ον κα θαι ρον τα πταισμα τα Θε ος και
 θε ο ποι ον πυρ εκ πυ ρο ος προ ον λα λον ε
 νερ γον δι αι ρθ ον τα χα ρι σμα τα δι ο Προ
 φη ται α παν τες και Θε ο Α πο στο ο λοι με
 τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κς σμα
 ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρθ με ε νον εις νο μας
 χα ρι σμα των

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ ο ος αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα α κλη η
 τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει ει ει ας

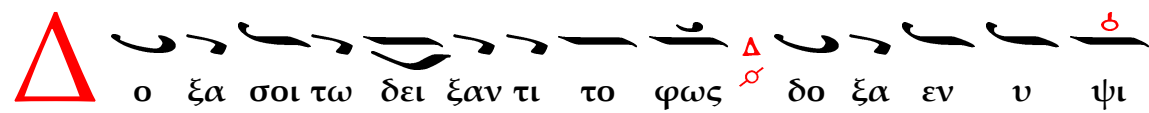
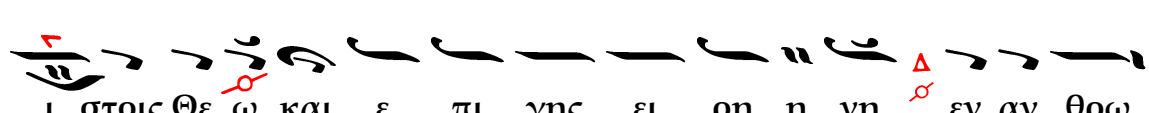

 ο παν τα χου πα α ρων και τα πα α αν τα

 α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α α γα α θων

 και ζω η ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη

 η νω σο ον ε εν η η η η μιν και κα θα ρι

 σο ον η η μας α πο πα ση ης κη η η

 λι ι ι δο ος και σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α

 ας η η η η μων

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

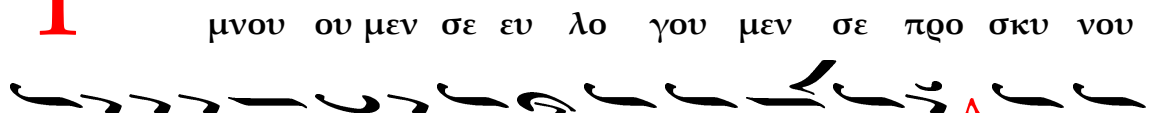
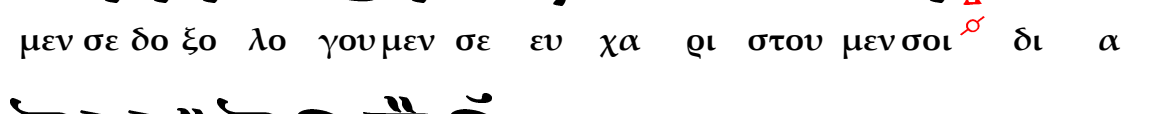
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

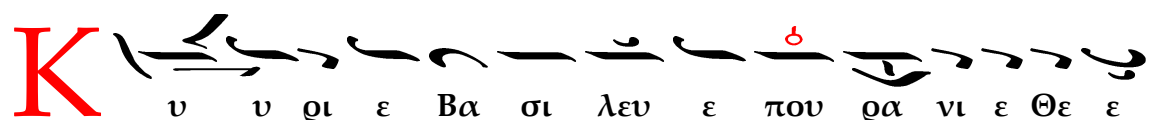
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πά

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

 ποις ευ δο κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

 την με γα α λην σου δο ξαν

 υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φως τας α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω
πε ε δο ξα σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. (ιη΄ 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε ψαλλον

τας σοι αλ λη λ 8 8 ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω. (ιθ' 4)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω
πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω
πε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω
πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι-Θι

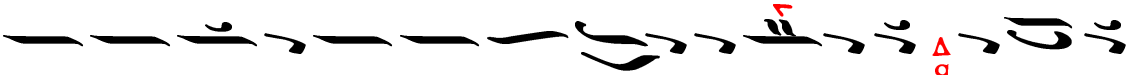
Υ ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ
να α μει σθ α σο μεν και ψα λθ μεν τας δυ να
στει ει ας σθ σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε
ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ι α

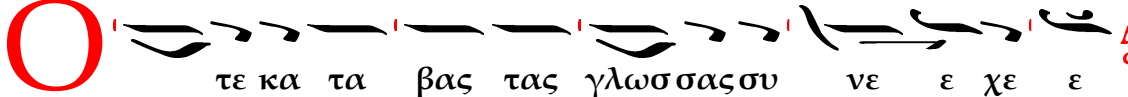
Ἦχος Γα ρ

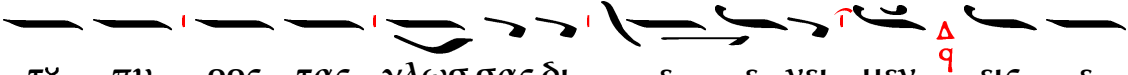
Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας ^{Δ q} φι λαν θρω

 πε ε δο ξα σοι ^q

Κοντάκιον

Ο
 τε κα τα βασ τας γλωσσας συ νε ε χε ε ^{Δ q}

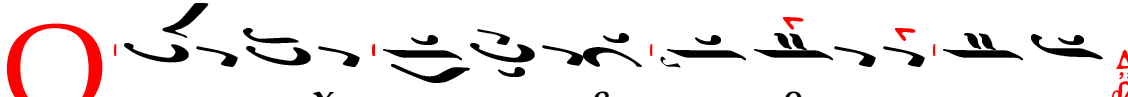
 δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ^q ο τε

 τς πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν ^{Δ q} εις ε

 νο τη τα παν τας ε ε κα λε σε ^q και συμ φω νος

 δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον Πνε ευ μα α α α ^q
 * * *

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

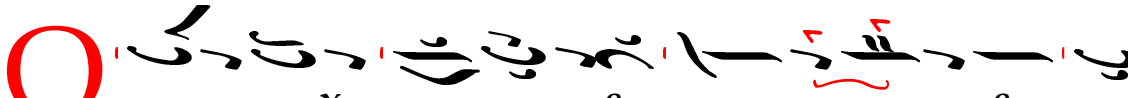
Ἦχος ^q Πα ρ

Ο
 σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε ^{Δ q}

 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε ^q Α λλη

 λς ς ς ς ι ι ι ι α ^q (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο
 σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δ q} Χρι

 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις ρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε ρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

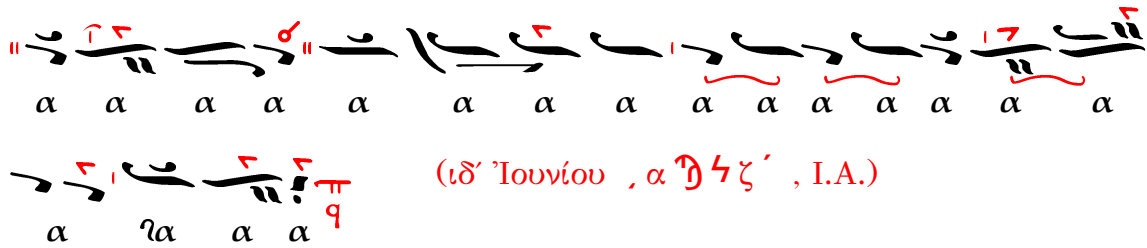
ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλὴν Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ Πα υ υ υ υ υ υ να α α α α α
 ρα α α α α α α ρα α α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
 ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α ρα α α πτι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι σθη τε ε
 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε λε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ θ
 θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ ι ι
 Α λλη η λθ θ θ θ θ θ θ ι α α α α

(ιδ' Ἰουνίου , α' 7 ζ' , I.A.)

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

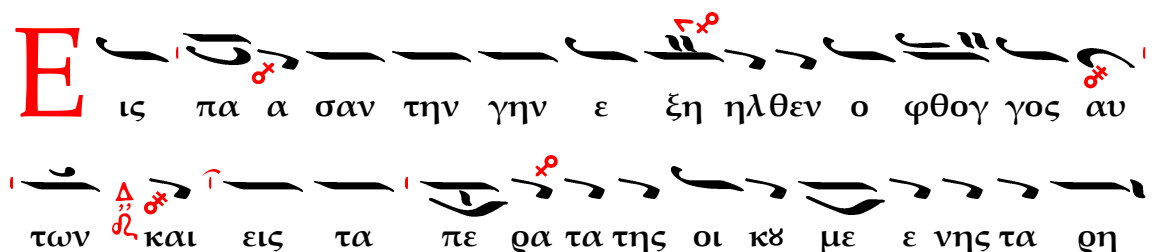
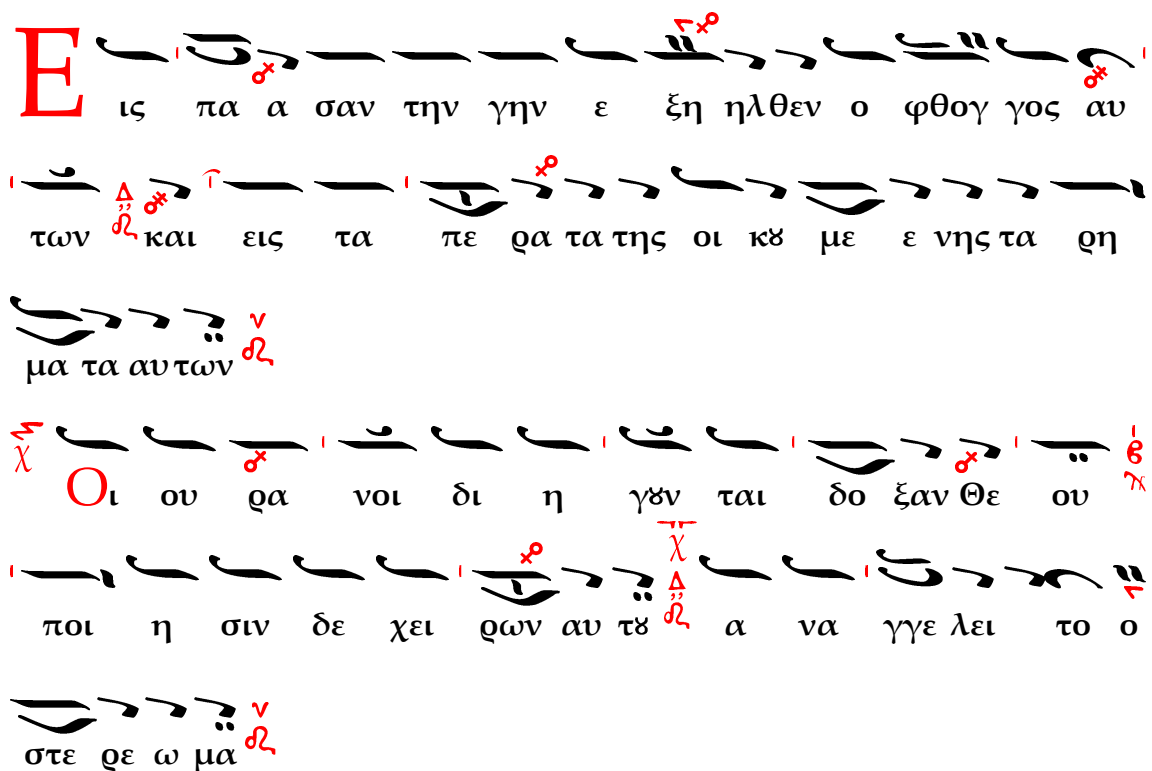
(Ψαλμὸς ιη').

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

μα τα αυτων

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι

α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Εις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυτω ω ων

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. β' 1-11)

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσεί πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

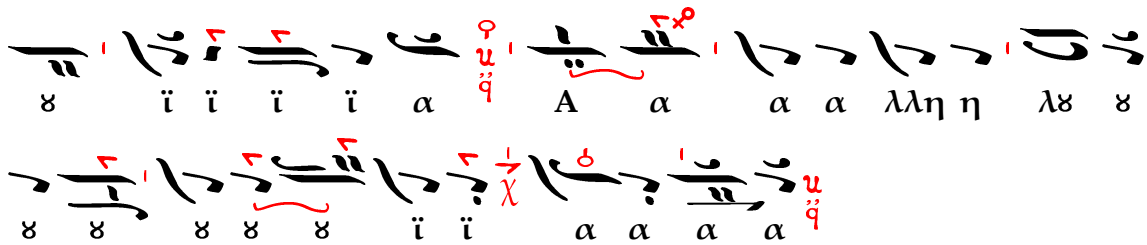
Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς λβ').

ᾠχος 4 Κε 6

A λλη λ8 8 8 ἰ α A λλη η λ8 8 8
8 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λ8
8 8 8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α
χ **T**ω λο γω του Κυ ρι ου οι ου ρα νοι ε στε
ρε ω θη σαν και τω πνευ μα τι του στο ματος αυ
τ8 πα σα η δυ υ να α α μι ις α α αυ
των

A λλη λ8 8 8 ἰ α A λλη η λ8 8 8
8 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λ8
8 8 8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α
χ **Γ**ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ8 εφ η
μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα α με ε εν
ε πι ι ι σε

A λλη λ8 8 8 ἰ α A λλη η λ8 8 8

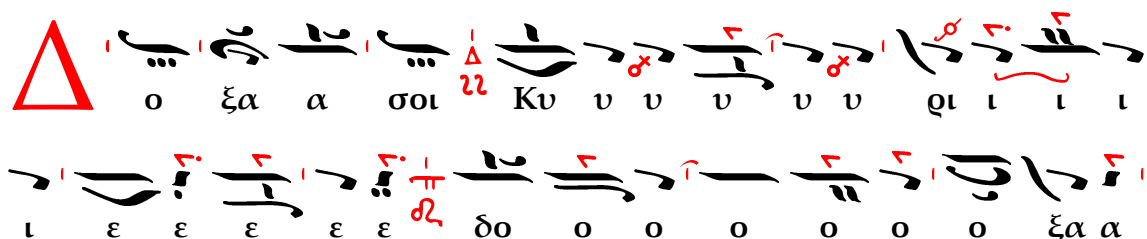

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 37-52, ἡ' 12).

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυΐδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυΐδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ᾔθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάραιοί εἰσι! λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἦχος ἰὸ Δι σ

σοι οι οι οι ^Δ 22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ

Τῇ Τρίτῃ.

Ἦχος ^α Ζω ξ

^{Ζω}
Ο ι τα α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρ ρ ρ ρ ρ χε ε ε ρ βι ιμ ^Ζ μν υ υ υ υ
υ υ υ υ υ ^Μ στι ι ι ι ι ι ι ι ^{Πα} μν υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ^Π 9 ει κο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ει κο νι ι ι ι ζο ο ο ν τε ες ^Ζ και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι τη η η ζω ω
ω ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
ω ω ω ω ω ^Δ 22 Τρι α α α α α α α α
α δι ι ι ι ι ι ^{Πα} τον τρι ι σα α
α α α α γι ι ι ι ι ι ο ο ον ^Π 9
^{Ζω}
υ υ υ μνον προ ο σα α α α α ια α α
α α α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ο ν τε ες ^Ζ

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

52

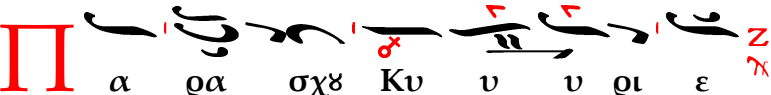
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

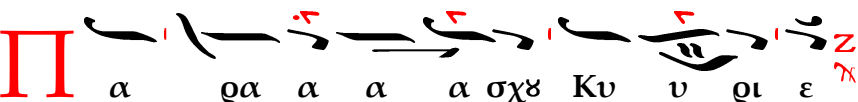
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

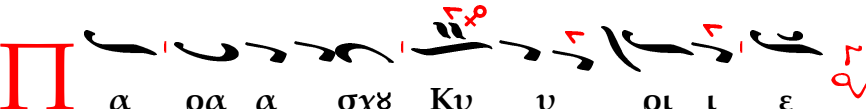
Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

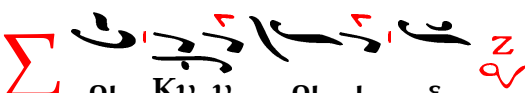
Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

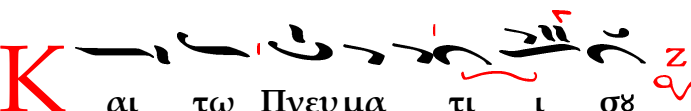
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

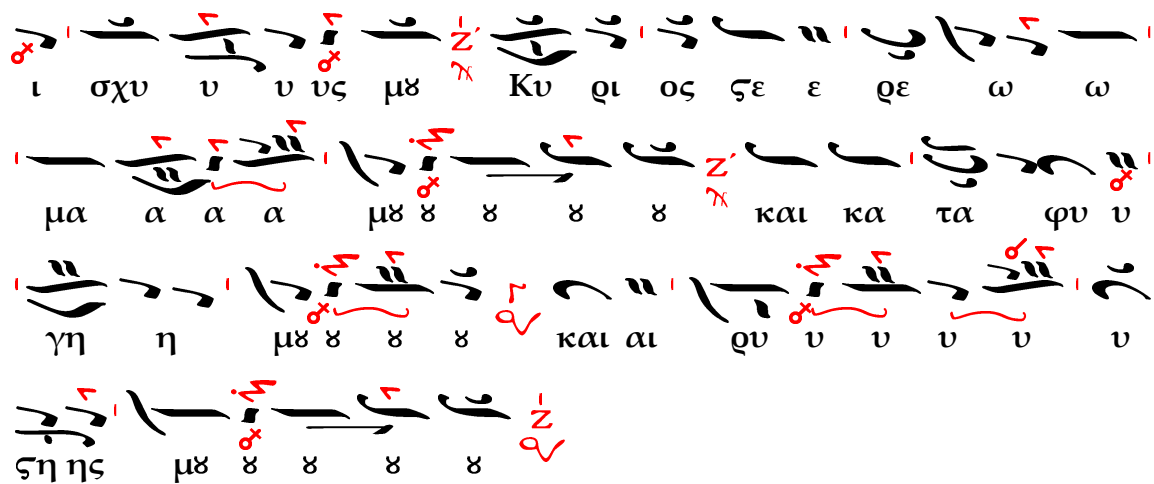
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

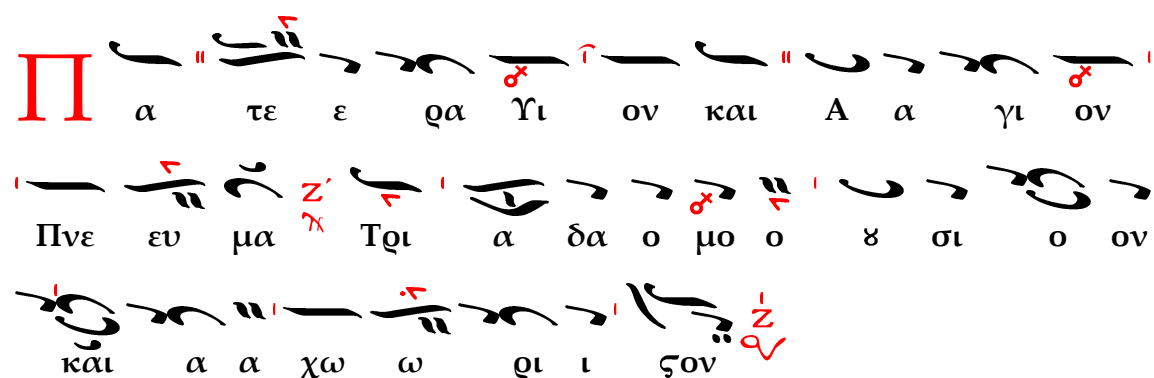
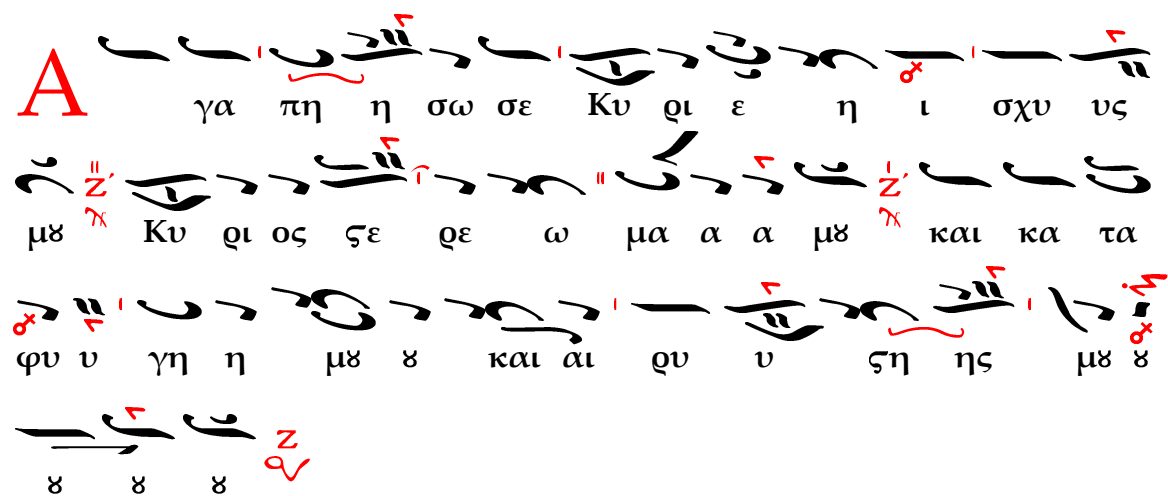
Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

Ἔτερον σύντομον ,

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σς ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοι οι οι οι

οις

A α α α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς ς μεν σε ε ευ λο

γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σ ς ς ο Θε ε ο

ος η η μω ω ω ω ων

(χθ' Νοεμ. , α 74 ζ', I.A.)

Εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος 2^{ος} Ζω

M^{Ζω} η η η η τη η η μη της φθο ο

ρα α α α ας δι ι α α πει ει ρα

α α α κυ υ υ υ ο φο ο ρη η η η η

σα σα α και παν τε ε χνη η μο νι ι

λο ο ο ο γω ω ω σα α α αρ κα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

22 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Nη Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Nη Zω ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το ο ο ο ο πνε ε ευ μα α σου ου το

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α

Πα α α α α α α α α α α α α α α

M Zω α α α α α α γα α α α α α α α α

M α α α α α α α α α α α α α α α

Πα το α α α α γα α θο ο ο ον ο δη

Δι γη η η η η η η η η η η ο δη η

γη η η η η η η η χη η η η η η

Πα η η η η σει ει ει με ε ε ε ε ε

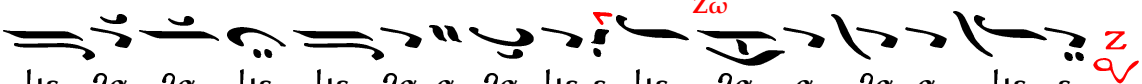
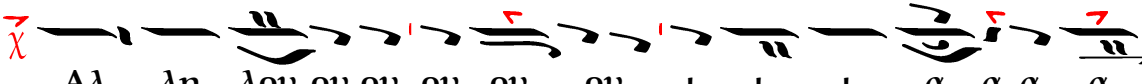
Zω ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η

Zω εν γη η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η

 η η ε ε ε ευ θει ει ει ει ει ει ει

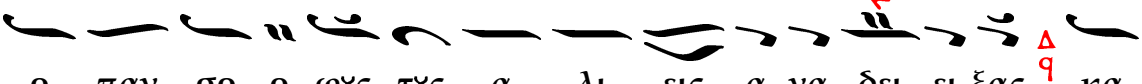
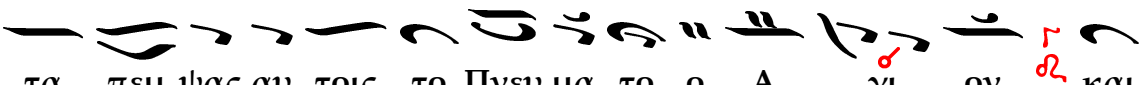
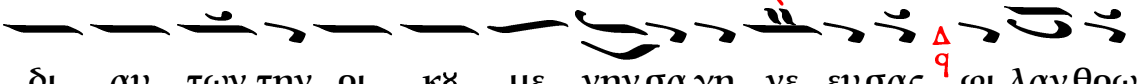
 ευ θει ει ει ει α α α λιε ε ε ια λιε ε ε ια

 λιε ε ε λιε λιε ια ια α λιε ε τε λιε ια ια λιε

 λιε ια ια λιε λιε ια α ια λιε ε λιε ια α ια α λιε ε

 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α

 α

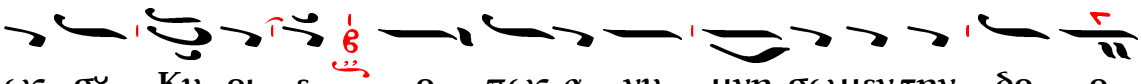
Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Γα ρ

 Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

 ο παν σο ο φως τος α λι εις α να δει ει ξας

 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον

 δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας

 πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἦχος Δι -θ

 Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δις)
 Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως τ
 αι ω ω νο ο ος
